

BOŽIČNA IGRA - leto 1999

zamisel in besedilo: Igor Glasenčnik-župnik na Kapli

praizvedba: KAPLA – župnijsko gospodarsko poslopje: sveti večer 1999

Osebe:

JOŽEF: Marijin mož -

MARIJA: Jezusova mati -

LABAN: vodja pastirjev -

HAGARA: Jonatanova mati in Labanova žena -

JONATAN: pastir -

REBEKA: Labanova hčerka -

NABOD: pastir hlapec -

JOJAHIN: sosedov pastir -

Navodila: Igra se lahko uprizori na prostem, tako, da ljudje oseb ne vidijo. Vsaj v začetku ne. Kasneje nekateri opazijo, da se vse dogaja na dvorišču, slišijo pa dobro zaradi ozvočenja. Igralci lahko tekst berejo na svojem mestu prizora.

1. prizor: Dogaja se nekje na travniku, pod drevesom
2. prizor: dogaja se v bližini hleva
3. prizor: dogaja se pred pastirskim šotorom
4. prizor: dogaja se v hlevu
5. prizor: dogaja se v hlevu, pri jaslicah
6. prizor: dogaja se pod šotorom na travniku

I. PRIZOR

LABAN: Jonatan, Poglej, temni se. Pojdi po ovce. Naženi jih v stajo. Kaj ti moram vedno dvakrat reči? Kdaj se boš naučil misliti s svojo glavo? Jaz sem že star, rad bi ti zaupal svojo posest, vse svoje imetje, ti pa tako neresen. Kako se ne moreš zresniti!? Poglej, sosedov Jojahin pa je tako zvest in priden. Za vzgled si ga vzemi.

JONATAN: Že spet mi daješ za vzgled tvojega Jojahina. Sploh pa je on starejši od mene. Meni se še ne da. Rad bi se po svoje zabaval. Ti in tvoje ovce. Počasi mi presedajo. Vsaki dan enako delo.

LABAN: Kaj toliko ugovarjaš? Spravi se k delu.

JONATAN: No, že prav. Na becka na, becka na, na,na,na,na, gremo gremo. Sem takoj.

LABAN: Pohiti Jonatan, glej, veliko neznanih ljudi hodi okrog. Lahko nam kdo ukrade kakšno jagnje. Daj jih v stajo in pazi nanje.

JONATAN: Ja, saj grem.Kaj delajo ti ljudje? A ne bo miru. Saj vem, da hodijo vsi na popisno mesto. Toda za danes je konec.Oče Laban, kdaj pa bomo mi šli na popisno mesto? Kdaj gremo vpisati svoja imena.

HAGARA: Laban. Popazi malo, poglej okrog. Polno neznanih ljudi je okrog. Glej, da ne kdo po nepotrebnem ne zaide na našo posest. Tudi ti pojdi sinu Jonatanu pomagati.

LABAN: Kaj ne bo večerje? Spet zamujaš.

HAGARA: Si pozabil, da smo danes imeli obisk? Tvoj bratranec iz Nazareta je prišel s svojo družino. Nisem še uspela vse pripraviti.

LABAN: A ja. Eh, ko pa pozabim. Pa to je bilo včeraj in danes dopoldan. Popoldan so že vsi odšli.

REBEKA: Mama Hagara. Veliko ljudi hodi po Betlehemu. Kaj so vsi naenkrat prišli na popisno mesto? Mi še nismo šli. Kdaj gremo?

HAGARA: Ko bo manjša gneča. Sicer pa, kaj se vtikaš v stvari, ki jih ne razumeš? Tvoje delo je pri ovkah in govedu. Pa priveži tistega telička, da ne uide.

II. PRIZOR

JOŽEF: Dober večer dobri ljudje. Smem z Marijo naprej?

HAGARA: JA. Kdo pa ste vi? Kaj pa vi želite?

JOŽEF: Hodiva okrog po Betlehemu. Popisati sva se prišla. Nikjer ni prostora. Saj bi nekako že, če žena Marija ne bi bila noseča. Zdaj zdaj se lahko zgodi in porodi.

HAGARA: Vem, kako je to. Predzadnjega otroka sem rodila sredi ceste v Jeriho. Vem, kako pride ravno takrat, ko si ne misliš.

JOŽEF: Smeva v vaš hlev? Saj ne bova motila. Samo za nocoj.

HAGARA: Velja. Kar namestita si, če vama ni nerodno in ne smrdi. Veste, je pač živina tu. Mi smo navajeni.

JOŽEF: Saj nas Bog uči skromnosti. Bova že. Sicer pa se mi Marija smili. Dolgo že potujeva. Pa ona v tem blagoslovljenem stanju.

HAGARA: Od kod sta? Nista od tu, kajne?

MARIJA: Ja, prijazna gospa. Sva iz Nazareta. Tam sem jaz doma. Tukaj imava pa svoje korenine. Zato sva morala tako daleč na popisno mesto.

HAGARA: Kje pa vidita prijaznost. Pač skromni smo.....Vidva sta res videti od drugod. Že po govorici vem, da nista od tod. Pa saj je vseeno. To je vse, kar vama lahko nudimo.

JOŽEF: Pojdi Marija, kar hitro v tole štalo.

MARIJA: Greva. Utrujena sem.

JOŽEF: Kaj čutiš? Se kaj premika. Bojim se, da bo morda porod ravno nocoj, ko si najmanj želim.

MARIJA: O Jožef, če bo, že Bog tako želi.

JOŽEF: Saj vem. Vendar mi ni vseeno. Ti bi zaslužila kaj boljšega. Saj je tebi in meni angel povedal, da bo božji sin. Bog bi pa že lahko kako drugače poskrbel. Kaj boljšega.

MARIJA: Božja pota niso naša pota, božje misli niso naše misli.

JOŽEF: Kar udobno se namesti!

.....tišina.....

III. PRIZOR

REBEKA: Mama Hagara! Že vsi spijo? Je brat Jonatan pospravil na varno naše ovce? Še kar nekaj ljudi hodi okrog, ko iščejo prenočišče. So me vprašali, ali

imamo pri nas kaj. Pa sem rekla. Mi smo ja reveži. Nimamo. V štali pa menda ja ne boсте spali. Pa so rekli. Mi smo Davidovega rodu, v štali pa ne. Kar sama pojdi v njo. Tam smrди.

HAGARA: Dva pa sta prišla. prosila sta za prostor v štali. Pa sem dovolila. Nista se nič pritoževala. Vesela sta bila, da lahko nekje naslonita glavo. Zdi se mi, da sta izredno ponižna.

REBEKA: Mama, a res?

HAGARA: Ja in ona je bial noseča. Od daleč sta. Iz Nazareta. Ona pa v visoki nosečnosti. Kaj če pri nas rodi?

REBEKA: A, kje pa. Do jutra bosta že. Potem pa tako gresta naprej.

HAGARA: Močno dvomim, čudno se mi je zdelo. Mislim, da je til pred porodom.

REBEKA: Pa misliš, da bo treba pomagati? JAz pa ji bi pomagala. Če ne drugega, bi prinesla vode, pa nekaj cunjic.

HAGARA: Če bo potrebno. Bosta že poprosila. Odreči pa ne smemo.

REBEKA: Mama Hagara, jaz sedaj grem spat.

HAGARA: Pojdi v miru, hčerka Rebeka, otrok moj.

.....tišina.....

IV. PRIZOR

MARIJA: Jožef, pomagaj mi. Zdi se mi, da je prišel čas poroda. Prinesi vodo. Pojdi prosišti. Pohiti.

JOŽEF: Že grem. Bom hitro nazaj. (slišijo se koraki)

REBEKA: Gospod. Je vse v redu? Vama kaj pomagam?

JOŽEF: Hvala dekle, bova že. Vode pa bi res prosila. Če moreš hitro prinesi.

REBEKA: Bom. Že hitim! Pa kakšno krpo bom prinesla.

MARIJA: Jožef. Vsak čas bo. aaaaaaaaaaaaaaaa

zasliši se glas otroka: jok, jok, jok,..... jok.jok,.....jok,jok,jok.

-----tišina-----

V. PRIZOR

JOŽEF: Hvala, Bog Abrahamov, Bog Izakov in Jakobov. Marija, je vse v redu s teboj?

MARIJA: Brez skrbi. Hvala Jožef.

-----tišina-----

VI. PRIZOR

NABOD: Jojahin, zbudi se, glej kaj je zunaj. Čudno petje.

JOJAHIN: Kakšno petje?

NABOD: Neznano petje. Prečudovito. Jaz, ki ne znam peti in nimam posluha, slišim prelepe melodije.

JOJAHIN: Nabod, se ti blede ali kaj. Kdo pa bi pel v tej noči. Morda kakšen pijanec na poti domov iz Betlehema. Veš da je več gostiln še odprtih.

NABOD: Ni pijanec. To poznam. Čudno, kakor petje čudnih bitij.

JOJAHIN: A misliš angelov. V svetem pismu piše o njih.

NABOD: Morda. Nisem še slišal peti angelov.

Angeli: SLAVA BOGU NA VIŠAVAH, KI SO BOGU PO VOLJI.

NABOD: Pojdi Jojahin, kaj si tako boječ. Vzemi svetilko in pojdiva.

JOJAHIN: Zbudi še druge. To je pa res čudno. Pa glej, še zvezda repatica tako močno sije. Tu nekaj ni v redu. To je nekaj nenavadnega.

NABOD: Glej, v našem hlevu je rahla luč. Ne, močna svetloba. ja,ja,ja,ja,...mene je strah.

JOJAHIN: Glej ga, zdaj te je pa strah. Pojdi greva.

NABOD: Gospodar LABAN, gospodarica HAGARA, JONATAN, REBEKA, zbudite se, v vašem hlevu se nekaj dogaja. Pojdite gledati..... Gremo skupaj.

LABAN: Pa kdo me budi? Aaaaaaaaaaaaaauuuuuu, kaj je to?

HAGARA: Svetloba, angeli. Saj sem ti rekla, da ta dva popotnika nista kar tako. nekaj skrivnostnega sem slutila.

REBEKA: Kaj je tu skrivnostnega. Jaz sem jima prinesla vode. Potem pa vse to čudno petje. JAz ničesar ne razumem.....

LABAN: Pojdimo.....

-----tišina-----glasba-----

VII. PRIZOR

DUHOVNIK: Pričarali smo vam nekaj skrivnostnih pogovorov v tisti sveti noči.Pred dva tisoč leti. Sedaj pa bomo na tem mestu nadaljevali s sveto mašo. Kar tukaj.....

Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa, rojenega v tej sveti noči naj bo z vami vsemi.....

(maša se opravi v hlevu ali v šotoru, pri "živih" jaslicah)